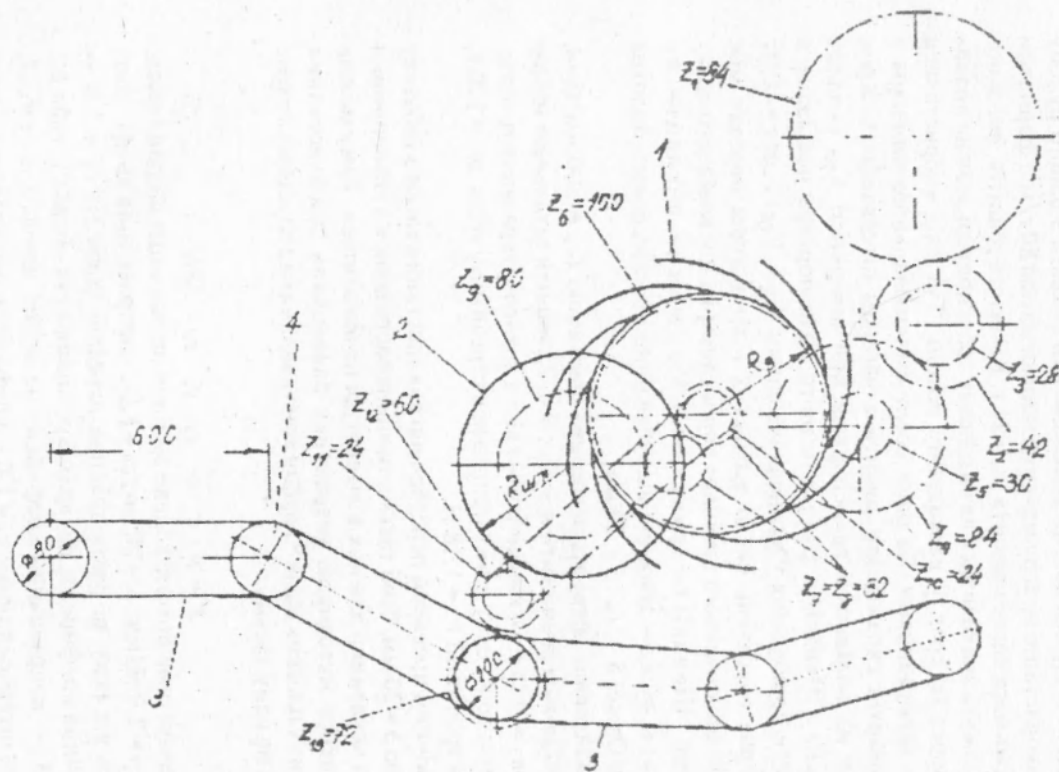

В.П.Дідич

РОЗРАХУНОК ПОТУЖНОСТІ ДЛЯ ПРИВОДУ ПРИЙМАЛЬНО-ВИВІДНОГО ПРИСТРОЮ МАШИНИ ДВР-62

При проектуванні машини ДВР-62 постало питання про розрахунок головного приводу, яке в умовах економічної і енергетичної кризи має важливе значення. Для вирішення цього завдання необхідно оцінити величини та характер технологічних опорів, втрат на тертя, інерційних і гравітаційних навантажень, які виникають у всіх виконавчих органах машини: рулонному зарядному пристрої, паперопровідній системі, друкарському, фарбовому і фальцювальному апаратах.

З усіх цих виконавчих органів фальцювальний апарат найбільш розгалужений, містить значну кількість обертових мас і циклових механізмів. Він складається з трьох основних груп: вороночно-перфоруально-тягнучої, циліндрової та приймально-вивідної. Приймально-вивідний пристрій (ПВП) забезпечує гальмування зошитів від швидкості друкування до швидкості їх руху на вивідному транспортері і формування з них каскадного потоку. ПВП — найбільш віддалена від джерела енергії частина фальцювального апарата, у його приводі використано декілька пар зубчастих коліс (див. рисунок).

Кінематична схема приймально-візального пристрою

1 — викладавач; 2 — штовхувачі; 3 — тасьми; 4 — вивідний транспортер.

Технологічні навантаження в ПВП проявляються через ударяння зошитів об кишені викладавача 1, через тертя фальців об поверхню зіштовхувачів 2, через гравітаційну дію зошитів на тасьми 3 вивідного транспортера 4 та ін. Для оцінки цих навантажень слід визначити масу зошита. При роботі фальцювального апарата з одного рулону (при використанні паперу максимальними масою 80 г/м^2 і форматом $42 \times 62 \text{ см}$) маса одного зошита $m_1 = 21 \text{ г}$. Кількість зошитів, які одночасно можуть знаходитися на вивідному транспортері, можна визначити через їх крок у каскадному потоці. Тут слід скористатися такими міркуваннями. За один оберт фальцювального циліндра з його поверхні сходять два зошити з часовим інтервалом t_i . Крок зошитів на вивідному транспортері при швидкості V_{mp} складає $S = V_{mp} \cdot t_i$. Швидкість руху вивідного транспортера пов'язана з швидкістю друкування V_{dp} співвідношенням $V_{ip} = V_{dp} \cdot i$, де $i = 16,07$ — сумарне передатне число зубчастих і ланцюгової передач між валом фальцювального циліндра і приводним валом вивідного транспортера. Швидкість друкування V_{dp} можна виразити як $V_{dp} = L_p \cdot t_i$, де L_p — довжина відрубваного від паперового полотна аркуша. Отже, $S = L_p \cdot i = 26 \text{ мм}$.

На найдовшій вітці транспортера довжиною $L_{Tp} = 600 \text{ мм}$ (див. рисунок) можна розмістити $n = L_p : S = 23$ зошити загальною масою $m = n \cdot m_1 = 483 \text{ г}$. Оскільки кожна вітка транспортера містить чотири тасьми, то на одну з них припадає в середньому маса $m_1 = 120 \text{ г}$, або сила гравітації $P_1 = 1,18 \text{ Н}$.

Технічним проєктом передбачено використання тасьм з габазиту шириною $b = 20 \text{ мм}$. Такі тасьми повинні постачатися з Німеччини, і технічні показники для них в літературі не наводяться. Тому можна скористатися методикою розрахунку бавовняних суцільнотканих просочених плоских пасів* і наближено визначити допустиме колове зусилля на одну тасьму:

$$P = p \cdot b \cdot c_0 \cdot c_1 \cdot c_2 \cdot c_3 = 42 \text{ Н},$$

де — p допустиме питоме колове зусилля на одиницю ширини паса, з табл.4 $p = 2,0 \text{ Н/мм}$; $b = 20 \text{ мм}$; $c_0 = 1,0$ — поправочний коефіцієнт, залежить від роду та розташування передачі (табл.5); $c_1 = 1,0$ — поправочний коефіцієнт, що враховує вплив кута обхвату (табл.6); $c_2 = 1,05$ — поправочний коефіцієнт на вплив швидкості (табл.7, прийнято інтерполяцією); $c_3 = 1,0$ — коефіцієнт, що враховує вплив режиму роботи (табл.8). Зауважимо, що в табл.4 мінімальна товщи-

* Анурьев В.И. Справочник конструктора машиностроителя. Т.2. М., 1980.

на паса складає 4 мм, а товщина паса з габазиту — 2 мм. Тому прийняте тут зусилля $p = 2 \text{ Н/мм}$ є досить умовним.

Порівнюючи зусилля гравітації зошита P_1 та колове зусилля на пасові P , можна зробити висновок, що $P \gg P_1$, а тому останнім можна знехтувати. Для подолання зусилля P потрібно затратити потужність

$$N = \frac{P \cdot V_{TP}}{102} = 0,016 \text{ кВт.}$$

Оскільки до складу вивідного транспортера входить чотири секції, у кожній з яких встановлено чотири паса, то можна прийняти, що сумарна потужність, споживана приводним транспортером $N_{TP} = N \cdot 16 = 0,256 \text{ кВт}$, а на валу фальцювального циліндра, від якого приводиться в дію ПВП, ця потужність зростає за рахунок тертя і коефіцієнта корисної дії передач $z_1 \dots z_{13}$ і становитиме

$$N_{тр.ф} = 0,294 \text{ кВт.}$$

Другою важливою складовою частиною ПВП є викладувач. І в цьому випадку легко показати, що технологічні навантаження від тертя фальців зошитів об поверхню зіштовхувача, а також їх удари об дно кишені викладувача фактично не впливають на величину затрачуваної потужності для приводу ПВП. Основними опорами тут є крутні моменти від сил ваги механізму. Для оцінки цих моментів розрахована маса викладувача шляхом диференціації його на складові частини. Так, вал викладувача має масу $m_b = 7,84 \text{ кг}$, два обмежувальних диски — $m_d = 7,68 \text{ кг}$, три диски викладувача з перами — $m_n = 20,91 \text{ кг}$, привідне зубчасте колесо — $m_k = 4,52 \text{ кг}$.

Сумарна маса викладувача $m_{внкл} = 40,95 \text{ кг}$, а створювана нею гравітаційна сила $P_{внкл} = 402 \text{ Н}$. Від цієї сили на валу викладувача виникає крутний момент $M_{внкл} = P_{внкл} \cdot r_{внкл} \cdot f$, де $r_{внкл} = 0,0225 \text{ м}$ — радіус тертя цапф вала в підшипниках кочення; $f = 0,05$ — коефіцієнт тертя ковзання в цих підшипниках. Таким чином, $M_{внкл} = 0,45 \text{ Нм}$, а потужність, необхідна для подолання цього моменту $N_{внкл} = M_{внкл} \cdot \omega_{внкл}$, і при максимальній швидкості роботи машини $n = 25000 \text{ об/год}$ $\omega_{внкл} = 8,7266 \text{ рад/с}$ і $N_{внкл} = 0,004 \text{ кВт}$. Приведена до валу фальцювального циліндра потужність децю зростає, проте відчутного впливу на сумарну потужність, необхідну для приводу ПВП, не створить.

Отже, основним споживачем потужності в приймально-вивідному пристрої машини ПВР-62 є вивідний транспортер, а ця потужність становить 0,3 кВт.